

Nagyheti szertartások rendje

(április 9 – 16.)

Virágvasárnap

10.00 Barkaszentelés és Passió játék

Nagycsütörtök

14.00 Ministráns próba

16.00 Gyóntatás (1 óra)

18.00 Szentmise az utolsó vacsora emlékére

20.00 Virrasztás (éjfélig)

Nagypéntek

11.00 Ministráns próba

15.00 Keresztút

16.00 Gyóntatás (1 óra)

18.00 Szertartás

utána Szentsír őrzés

Nagyszombat

08.00 Gyóntatás (2 óra)

11.00 Ministráns próba

13.00 Szentsír látogatás (estig)

20.00 Fény liturgia (a Vasút állomásnál)
utána Vigília szertartás (templomban)**Húsvétvasárnap**

08.00 Szentmise

10.00 Szentmise

11.30 Keresztelő

18.00 Szentmise

Húsvéthétfő

08.00 Szentmise

SZENTMISÉK RENDJE**Vasárnap:** 8, 10 és 18 órákor.**Hétköznap:****Hétfő:** 18 órákor**Kedd, Szerda, Szombat:** 7 órákor**Péntek:** 18 órákor**Csütörtök:** Igeliturgia 7 órákor**Minden pénteken:** 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.**Első csütörtökön:** 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája**Első vasárnapon:** 17 órákor szentségimádás**Gyóntatás:** A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.**A plébániahivatal felfogadási ideje:**

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittancsoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). Felelős kiadó: Lak Gábor plébános, Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter; Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XIV. évfolyam 3. szám (117.) - 2017. március

Kis idő, és újra láttok

"Még egy kis idő, és már nem láttok engem, majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem" – mondja bűcsübeszédében Jézus apostolainak (Jn 16,16), akik ezt ott helyben egyáltalán nem értették, majd másnap sem, amikor Jézus eltávozik az életből, meghal és eltemetik, csak amikor feltámad és újra látják őt fogják föl szavainak jelentését. Nekünk e szavakat érteni talán kicsit könnyebb...

Most nem látjuk Jézust a kereszten, most nem szemlélhetjük sebeit, szenvedése is elrejtetik előlünk.

Szent Játék az eltakart feszület, kimozdít megszokottságból és újra állítja figyelmünk fókuszát: Jézus szenvedése, kereszthalála és feltámadása legyen a központban.

Kérjük az Urat vezessen bennünket keresztül az üldözés és szenvedés napjain, állítson meg bennünket keresztje tövében, és hadd kísérjük Őt sírjához, hogy újra megláthassuk Őt az ünnepi liturgiában, hogy a szavai – értelmi megközelítésén túl – életünk éltető forrása

legyenek.

Gábor atya

Porszemek a napfényben

Ha húsvét, akkor nagytakarítás. Több ezer éves szokás, hogy ilyenkor nagyobb gonddal, alaposabban látunk neki környezetünk megtisztításának. És a lelkünk megtisztításának is.

Sokan vannak, akik számára ez az év egyetlen lélekfürdője, egyetlen szentgyónása. Nem érzik szükségét annak, hogy két húsvét közt időről időre megtisztuljanak, mert nem érzik magukat szennyesnek. Akinek csak bocsánatos bűnei vannak, könnyen esik abba a csapdába, hogy nincs szüksége nagytakarításra, hiszen óvja lelkének lakását, nem engedi be oda a piszkot. Épp úgy, ahogy valódi lakásunkat óvjuk, ahová nem lépünk be a piszkos cipőnkkel.

A por azonban alattomos. Szemcséi olyan aprók, hogy hiába az óvintézkedés, ha nem takarítunk, előbb-utóbb mindenbe beleeszi magát. A levetett cipő (a halálos bűntől való tartózkodás) nem tud megmenteni a takarítástól, a porszemek, az egyébként említésre sem méltó, kis bocsánatos bűnök lassanként élethetlenné szennyezik lakásunkat, s bármihez nyúlunk, fekete mocsok tapad a kezünkre.

A por észrevétlenül kavargó körülöttünk. Ám ha besötétítjük szobánkat, és csak egy vékony fénypásmában eresztjük be a napfényt, azonnal látni fogjuk, amint a szemcsék lebegnek, szállnak mindenütt. Ilyen a jó lelkiismeretvizsgálat is. Ha valóban szembe akarunk nézni bűneinkkel, be

kell sötétítenünk a lelkünket mindenféle hamis önfelmentés és magyarázkodás előtt, és csak Isten fényét szabad beengednünk.

Tegyük ezt minél előbb, ne halogassuk az utolsó napokra. És ha megtettük, akkor váljék ez szokásunkká, ne kezdődjön a következő gyónás is ezzel a mondattal: utoljára egy éve gyóntam.... (BD)

Tavaszi kirándulás

Egy márciusi szombaton ismét felkerekedtünk, hogy a visegrádi-hegységben tegyünk egy kisebb, kihívásokban, színtemelkedésben mégis bővelkedő kirándulást. Dömösről indultunk, úti célunk pedig a 639 m magas Prédikálószék volt, ahol 2016 őszén adtak át egy faszervezetű kilátót.

Ragyogó napsütésben indult 32 fős csapatunk a Malomptak vadregényes völgyében, majd egy Mária-jelenés helyén, Szentfa-kápolnánál, forrás mellett és igényesen kiépített tisztáson tartottunk rövid pihenőt. Innen aztán

hogy fehér ruhájuk szemmel láthatólag is mutassa azt a megtisztulást, amit a gyónás szentsége lelkükben végbevitt. Nem volt gyerek, aki ne szorongott volna a gyónás előtt, de nem volt olyan sem, aki ne lépett volna ki sugárzó arccal a gyónatószelekből.

A gyónás után a gyerekek Gábor atyával az élen kimentek a templomkertbe, ahol meggyűjtötták a papírokat. Elhamvadt, füstté és pernyévé vált minden felírt bűn, ismét csak kézzel foghatóan jelképezve, hogy ezek nincsenek többé.

Lehetőség volt arra is, hogy a szülők is gyónjanak, jó volt látni, hogy ezzel többen is éltek. A személyes példa a legfontosabb a gyermekeink életében, látniuk kell, hogy a szülők is gyakorolják hitüket, azt a felnőtt kereszténységet, ami felé a kicsik most tették meg első lépéseiket.

Hitoktatójuk, Deák Erzszi végigkísérte az egész szertartást, szelíden terelgette a gyerekeket, s ha egy pillanatra nem akadt dolga, imádkozott tanítványaiért. Az első gyónás után öt kérdeztük arról, hogyan élte meg ez a napot, mely mérföldkő a kicsik életében.

Deák Erzszi: Meg vagyok illetődve. Ez volt az első ilyen alkalom, amin hitoktatóként vettem részt, és a saját tanítványaimat kísérhettem. Jó volt látni őket így együtt, látni, amit elértek, és az utat is, amit megtettek idáig. Érzékenyek, okosak, érezni a szülői háttérrel mindegyik mögött. Felszabadultan tudtak mosolyogni a szentgyónás után.

Megható volt, visszaemlékeztem a saját gyermekeim első gyónására, de a sajátomra is. Minket egész másként

készítettek fel, nem jutott ennyi figyelem egy gyerekre, a lelkiismeretünket se így ébresztették. Itt mi megnéztük a gyónatószeleket, a gyerekek még a hangerőt is kipróbálták. Ez nekem mind új, és nagyon tetszik, hogy így zajlik.

Fáklyás felvonulás

Gyűjts éjszakánkba fényt, *hadd égjen a soha ki nem alvó tűz, a ki nem alvó tűz*

A hagyományos fáklyás keresztutat a délpesti plébániák ifjúsági közösségei idén plébániánk területén járták.

Az Alacsikai lakótelep északi végéből zarándokoltunk templomunkig énekelve és meg-megállva egy keresztúti állomás erejéig, melyek „Jézus és Mária találkozása, Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni, Jézust sirató asszonyok és Jézus elesése” voltak.

Útközben a redőnyök felemelkedtek, az ajtók kinyíltak és kíváncsi szempárok tekintettek ránk, figyelték tanúságtételünket.

tudjuk be a jógát, jóga-köröket... csak épp arról nem szól a dolog, hogy a különböző ásanák honnan származnak, mely szimbólumok hogyan jelennek meg a testmozgás során stb. Említhetném a manapság annyira elterjedt ún. alternatív gyógymódokat (homeopátia, akupunktúra, különböző masszázok - nem a gyögymasszázs -, reflexológia, hipnózis, reiki, tai chi, prána nádi, kineziológia, szellemgyógyászat, természetgyógyászat, inga, agykontroll, enneagram, ufóhit stb.) Ezeket mind csodamódszereként emlegetik az emberek és nem látnak bennük még sokszor a keresztények sem (!) kivétlenül. Azt csak mellékesként szokták megemlíteni, hogy ja, azért lehet, hogy elmúlt egy betegség, és csak ez a kis apróság jelent meg mellette, helyette... Ez a kis apróság nem apróság! Ezek a módszerek mindegyike az ördögtől való. Ne felejtjük el, az ördög is tud gyógyítani, csak nem úgy, mint Jézus, ő csak egy ideig és nem teljesen, és sokkal, de sokkal nagyobb kárt tesz, azonnal. Lakást „vesz” nálunk, mindezt úgy, hogy nem is tudunk róla. Amennyiben lehetősége van rá, támadást indít felénk a könyvek irányából is, a médiából (még a különböző mesefilmek is veszélyesek lehetnek), és még sorolni lehetne a rengeteg támadást, persze mindezt hangosan, erőszakosan, hogy nehezen tud kikerülni, hogy mindenképp az utadba kerüljön, megcsillámporozva, hogy ne vedd észre a benne rejlő gondot, és mivel "mindenki ezt csinálja, nincs benne kivétlenül" gondolattal a maradék kis fenntartásunkat is elüzi. Isten ezzel szemben csendben jár-kelek közöttünk, csendben szól, finoman, csak

akkor hallod meg, ha elcsendesedsz, ha a sátán tombolását elnyomod, kikapcsolod (mondjuk a TV-t), ha keresed az Urat.

Amennyiben szeretnéd megismerni ezeknek a módszereknek a következményeit, ha többet szeretnél tudni a módszerekkel kapcsolatos problémákról, akkor ajánlom figyelmedbe az újra kapható, a Marana Tha kiadó gondozásában nem olyan rég már a 8. kiadásban megjelent könyvet, Gál Péter: A New Age keresztény szemmel című művét. A könyv hátsó borítóján Katona István atya szavai olvashatóak: „Jézus Krisztus az egyetlen Megváltó. Csak általa tud az ember megszabadulni a bűntől, a gonosztól és az örök kárhozattól! Ő a biztos út!”

Igen, Jézus a biztos út, Ő ma is tesz csodákat! (HV)

Első gyónás

Nagybőjt első szombatján járultak először szentgyónáshoz a harmadik osztályos hittanosok. A szertartás a templom előtt kezdődött, ahol Gábor atya vezetésével egy rövid imát mondtak a gyerekek, majd karjukon a fehér ruhájukkal beléptek az épületbe. Elfoglaltuk helyünket a padokban, majd a gyerekek – kis papírkájukat, melyre a bűneiket írták, a kezükben szorongatva – egyesével hátramentek a gyóntatószékhez. Miután elvégezték gyónásukat, rögtön el is mondták az elégtételt, papírjaikat bedobták egy kosárba, gyertyát gyújtottak, és felvették az albat,

meredek kaptatón vezetett tovább az utunk, sűrűn keresztezve a szintvonalakat.

Az erdő még nagyon korai tavasz képét mutatta, szinte elgondolkodott az ember, nem őszi tájon jár-e, de aztán előbukkantak a tavasz csalhatatlan hírnökei, a számtalan hóvirág, a sárga virágot bontott sombokrok, az első keltikék, kankalinok.

A Vadálló-kövek csodás sziklatömbjei mellett haladtunk a sártól csúszós ösvényen, míg végre megpillantottuk a kilátót, ahonnan aztán valóban káprázatos panoráma tárult a szemünk elé a Dunakanyarral, a Börzsöny távoli csúcaival. Személyes vonatkozása is volt a helynek: az egyik apuka 10 éves volt, mikor közösségükkel a csúcsra keresztet állítottak, amely ma is ott található. Rövid énekkel, imával búcsúztunk és elkezdtük a leereszkedést, ami nem kisebb odafigyelést igényelt.

Szép volt látni, megélni, ahogy a csúszósabb veszélyesebb részeken összekapaszkodtak kisebb-nagyobb kezek, ahogy a 14 éves kamaszok, pajkos örömmel segítettek a kis 4 éveseknek, húzták-vonták, biztatták őket, ahogy a megütött fájós bokára, kézre előkerült a vizes kendő. Ahogy az Úr gondot viselt ránk, úgy tükrözték

ezt vissza gyermekeink is, egy közösséget alkotva. Aztán már haza se akartak indulni: az útszéli nádból percek alatt fegyverek készültek és már kezdetét is vette a csata.... Kisebkek-nagyobbak benne voltak a játékban, egymást üldözve, egymással hadakozva haladtunk végig a falu utcáin, míg el nem értük az autókat.

Megyünk legközelebb is! (Magyari Kis Andrea)

Újítsd meg csodáidat

2017. március 11-12-én többen részt vettünk a közösségből a Cor et Lumen Christi közösség által szervezett lelki hétvégén. Az előadásokat Damian Stayne a közösség egyik alapítója tartotta. Beszélt többek között arról, hogy a Szentlelket ne zárjuk kalitkába, örüljünk, dicsőítsük az Urat. Míg mi bezárjuk a Szentlelket, addig az ördög szabadon tombol közöttünk. Adjunk teret a Szentléleknek, hogy működni tudjon, hogy szabadok lehessünk. Fontos, hogy dicsőítéskor szabadok legyünk, vidáman, énekelve, akár ugrálva dicsőítsük az Urat, rövid imákkal tarkítva, hiszen Dávid király is így tett, ő még le is vetkőzött ágyékkötőre (azért mi ezt ne tegyük ☺), azonban a feleségét zavarta ez és elítélte Dávidot. Szégyellte Isten előtti szabadságát, Isten ezért megbüntette és meddővé tette. Ha mi is így teszünk, akkor bezáródunk, megkötözünk, kalitkába zárjuk a Szentlelket, így „meddővé válunk”, nem fogunk tudni a Szentlélek által működni, mert nem fog

tudni termékennyé válni bennünk. Isten a Szentlélek uralmának teljes szabadságába hív. Ferenc pápa azt várja tőlünk, hogy a Szentlélek-keresztiséget az egyház minden egyes hívéhez elvigye. A Szentlélek-keresztiség uralkodjon az egész egyházon.

Damian beszélt arról is, hogy fontos a keresztényeknél az alázat, az egység, valamint a csodákban való hit. Halljuk meg Isten csodás tetteit. Vágjuk el magunktól a hitetlenséget, a múltbeli csalódásokat, és kérjük Istentől az ellenkezőjét. Adjunk hálát a szentek csodáinak.

Az alázattal kapcsolatban elmondta, hogy ha nincs alázat, akkor nincs hála, így nem lesz szeretet, és ha nincs szeretet, akkor nem lesz öröm sem bennünk. Egy alázatos személy mindig hálás azokért, akik körülötte vannak. Az ördög ellen nagyon jó fegyver az alázat, ugyanis nem tud mit kezdeni vele, ő soha nem volt alázatos, az alázattal élni nem tud.

Az örömben való növekedéshez szükséges a saját bűneinkkel való leszámolás, valamint mások erényeinek felismerése. Amennyiben valaki örömtelen, akkor ő nem ismeri Istent.

Beszélt arról, hogy soha ne feledjük, mi magunk vagyunk fény az Úrban. Gyakoroljuk, hogy Isten fényességében vagyunk, mert akkor előfordulhat, hogy hirtelen ez az elképzelt fényesség Isten valódi világgossága lesz, amelyet a Szentlélek jelezni fog bennünk.

Damian a nap során kérte a jelenlevőknek többek között az öröm lelkét is, amit mi szinte azonnal megkaptunk, úgy nevtünk, mint még talán soha. Fergeteges jókedv uralkodott el az egész csarnokon. Az első nap végén 3 órán keresztül gyógyító alkalom volt, melyen bárki részt vehetett. Legalább 150-200 fő gyógyult meg, köztük voltak látványos gyógyulások is, pl. valaki, aki alig tudott járni, csak járókerethez hasonló kerekessel, az imát követően fel-le futott a csarnokon keresztül, ugrált, sugárzott róla a boldogság. Többek újra hallottak, meggyógyult a szemük, a különböző mozgásszervi bajuk, elmúltak fájdalmaik stb. Higgyük el, hogy az Úr ma is gyógyít, ma is tesz csodákat, ma is köztünk él!

A két nap alatt folyamatos volt a gyóntatás, a szentségimádás. Misét Székely János segédpüspök és Erdő Péter bíboros, prímás mutatott be. Volt dicsőítés is mindkét nap, folyamatosan érezni lehetett Jézus jelenlétét, a Szentlélek munkáját. Feledhetetlen két napot tudtunk eltölteni, Istennek legyen hála, mind a lelki hétvégéért, mind a gyógyulásokért. Jézus ma is él! Közöttünk! Most is! Ma is tesz csodákat, csak higgyünk benne! (Wiki)

„Isten irgalmában bízom, mindenkor és mindörökké.”

Riát 9 éve ismerem, akkor még egészséges volt, tanúja voltam az állapota folyamatos romlásának. Egyáltalán nem tudott segítő gurulós-támaszkodós kocsira, kerekesszék vagy emberi segítség nélkül menni. Gerincscatorna szűkületben szenvedett, valamint ízületi és még sok egyéb betegség gyötörte testét, napi szinten fájdalmai voltak. Lépcsőn szinte alig tudott járni, így nehézségbe ütköztek a mindennapi rutin dolgai is, saját szavaival élve „még egy zoknit se tudok felhúzni”

A Cor et Lumen Christi által szervezett „Újítsd meg a csodát” imakonferencián történekről mesélt nekem, ezt adom tovább most. Magam ezen az alkalmon csak fél órát voltam jelen, amikor az öröm ajándékát kértük a Szentlélektől...

A szombat esti gyógyító imablokk alatt Ria állapota teljesen megváltozott. Jézust hívta Damian Stayne a szolgálat vezetője, és kb. 10 perc ima után kinyitotta szemét és kezét, lábát próbálgatta. Guggolt, ment és a végén futásnak eredt a színpadhoz... CSODA TÖRTÉNT! Hazafelé már nem volt szüksége a kocsira, sőt buszra sem szállt fel, hanem barátaival több megállót gyalogolt.

Néhány visszajelzés tőle, a gyógyulás utáni hétről: „Egyre jobban vagyok, egyre lazább a gerincem. Ma gyalog rohantam le a Ferences templomba (és tényleg rohantam) 25 perc volt (szerk. 2,5 km - 6km/ó). Annyi, mint az

elektromos rokkantkocsival.

Berci beteg, nagyon köhög, lázas (imádkozom érte, légyiszi Ti is!), szinte egész éjjel félig ülve tartottam. TERMÉSZETESEN fáj a hátam, de se becsípődés, se mozgásbeszűkülés. Forgok jobbra-balra, nyújtózok, a lábam sem fáj, pedig Berci tegnap szokás szerint megugrálta (amitől ordítani szoktam). Szóval MÉG MINDIG JÓL VAGYOK !!!

Tegnap nem gyalogoltam. Reggel - megszokás - nyúltam a botomért... Jót mosolyogtam magamon.” (Gábor atya)

A sátán is gyógyíthat?

Manapság nagyon sokféle indulnak el az emberek, hogy megigazulást kapjanak, hogy a jövőbe lássanak, hogy „jobb” életük legyen, hogy gyógyuljanak. Mindezt teszik úgy, hogy nem is tudják, milyen nagy veszélynek teszik ki magukat, a lelküket, miközben esetleg a testük jól érzi magát. Rengeteg olyan dolog van, amely az ördögtől származik, csak épp arany díszpapírba van csomagolva, masnival átkötve, és emiatt nem vesszük észre. Ilyen többek között a mágia, a horoszkópok, asztrológia, jóslások stb. Szimpla testmozgásnak